

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 4 grudnia 2020 r.

DNR-5.730.257.2019.AMS

DECYZJA nr DNR-2 / 275 / 2020

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku „HIT-CHIN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 15 października 2020 r., nr DNR-2/228/2020, postanawiam:

- I. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), dalej jako „k.p.a.” w zw. z art. 84 ust. 1 pkt 2 oraz w zw. z art. 74 ust. 1-3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz.U. z 2019 r. poz. 544 z późn. zm.), dalej jako „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku” utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 1 i 4 ;
- II. na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku uchylić zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 2 i nałożyć na „HIT-CHIN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych administracyjną karę pieniężną w kwocie 4 500 zł (słownie: cztery tysiące pięćset złotych) za wprowadzenie do obrotu zabawki pistolet, kod EAN 5907616705433, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia w związku z ppkt 1.5 Załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK pkt 1. Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz. U. z 2019 r. poz. 1816), dalej jako „rozporządzenie”;
- III. na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 97 ust. 1 w zw. z art. 91 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku

uchylić zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 3 i nałożyć na przedsiębiorcę „HIT-CHIN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych, karę pieniężną w kwocie 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) za niedopełnienie obowiązku w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu, sporządzonej w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim informacji dotyczącej bezpieczeństwa użytkowania, tj. ostrzeżenia „Ostrzeżenie. Nie celować w oczy lub twarz”.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku (nr akt kontroli NR.8361.272.2019.EO.KW, NR.8361.347.2.2019.EO.JC) stwierdzono w ofercie handlowej m.in. zabawkę pistolet, kod EAN 5907616705433, dalej jako „wyrób”. Ponadto w trakcie kontroli uzyskano m.in. następujące dokumenty: deklarację zgodności z dnia 31 sierpnia 2016 r., dokumenty SAD z dnia 20 lutego 2017 r., fakturę nr 74/02/2017 z dnia 23 lutego 2017 r. (pierwsza faktura sprzedaży wyrobu), a także fakturę nr 20170119 z dnia 17 stycznia 2017 r. świadcząca o zakupie 6000 sztuk wyrobu od SHENGZOU YANZHEN IMPORT&EXPORT CO. LTD., SHENGZHOU AVENUE, SHANHU STREET, SHENGZOU, ZHEJIANGH, ROOM 401, NO. 336, CHINA.

Zabawka pistolet, kod EAN 5907616705433 - to zestaw wykonany ze sztywnego, kolorowego tworzywa sztucznego, złożony z pistoletu oraz pocisków w kształcie kulek. Pistolet jest w stanie wystrzelić pociski inne niż dostarczone przez producenta i jest jednocześnie zabawką bateryjną. Na opakowaniu wyrobu znajdowały się m.in. następujące informacje: znak CE, Importer: HIT-CHIN Sp. z o. o., 93-232 Łódź, ul. Lodowa 91, wyprodukowano w Chinach, znak graficzny ostrzegawczy dotyczący wieku (0-3), kod EAN: 59076166705433.

Wyrób ten jest zabawką w rozumieniu przepisów rozporządzenia w sprawie wymagań dla zabawek, w związku z czym powinna ona spełniać wymagania, o których mowa w rozporządzeniu, implementującym Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek (OJ L 170, 30.6.2009, p. 1-37) do polskiego porządku prawnego.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez Laboratorium w Lublinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (sprawozdanie z badań nr 302/2019 z dnia 28 sierpnia 2019 r.) wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań normy PN-EN 71-1:2015-01 „Bezpieczeństwo zabawek. Część 1: Właściwości mechaniczne i fizyczne”, określonych w:

- w pkt 4.17.3 c, z uwagi na brak instrukcji użytkowania, która zwraca uwagę użytkownika na niebezpieczeństwo związane z wykorzystaniem pocisków innych niż te dostarczone z zabawką lub zalecane przez producenta,

- w pkt 6a, z uwagi na zaniżoną grubość folii opakowania.

Ponadto inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdzili w oznakowaniu wyrobu brak ostrzeżenia „Ostrzeżenie. Nie celować w oczy lub twarz”.

Po przekazaniu akt kontroli Prezesowi UOKiK, uznał on za zasadne wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego i pismem z dnia 17 grudnia 2019 r. zawiadomił przedsiębiorcę „HIT-CHIN” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych, dalej jako „strona postępowania” o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie:

- 1) wprowadzonej do obrotu zabawki pistolet, kod EAN 5907616705433, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia w związku z ppkt 1.5 Załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK pkt 1. Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia i stwierdzonych niezgodności formalnych polegających na naruszeniu przez „HIT-CHIN” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych obowiązku określonego w art. 16 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku,
- 2) nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu zabawki pistolet, kod EAN 5907616705433, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia w związku z ppkt 1.5 Załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK pkt 1. Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia,
- 3) nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączania do wyrobu informacji dotyczącej bezpieczeństwa użytkowania, tj. ostrzeżenia o treści „Ostrzeżenie. Nie celować w oczy lub w twarz”,
- 4) ustalenia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi zabawki pistolet, kod EAN:5907616705433.

Jednocześnie strona postępowania została zobowiązana do przedstawienia wszystkich faktur zakupu przedmiotowej zabawki lub oświadczenia, że zakup był jednorazowy, oświadczenia o stanie posiadania wyrobów oraz listy wszystkich odbiorców, ponumerowanej, sporządzonej w porządku alfabetycznym, nie zawierającej powtórzeń odnośnie danych kontrahentów, z dokładnymi danymi adresowymi, ze wskazaniem liczby

wyrobów dostarczonych każdemu z nich i okresu, w którym były one sprzedane, oświadczenia strony postępowania o całkowitej liczbie dostarczonego do kontrahentów wyrobu. Pismo to zostało stronie postępowania skutecznie doręczone w dniu 23 grudnia 2019 r.

Przy piśmie z dnia 7 stycznia 2020 r. strona postępowania nadesłała żądane dowody. Wynikało z nich, iż strona postępowania do swoich kontrahentów dostarczyła 5821 sztuk wyrobu, a na stanie magazynowym posiada 179 sztuk wyrobów. Średnia cena sprzedaży przedmiotowej zabawki wyniosła 4,80 netto. Jednocześnie strona postępowania poinformowała, iż jeden z dystrybutorów zmienił nazwę firmy.

W piśmie z dnia 26 lutego 2020 r., które wpłynęło do UOKiK w dniu 2 marca 2020 r., strona postępowania oświadczyła, iż jedyny poprawny dowód zakupu wyrobów to faktura o numerze 20170119 z dnia 17 stycznia 2017 r., która została załączona do pisma.

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2020 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 60 dni na przedstawienie dowodów na okoliczność wycofania wyrobu z obrotu, usunięcia niezgodności, zaprzestania udostępniania oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach. Wyjaśnił ponadto, jakie dowody strona postępowania winna przedłożyć na okoliczność podjęcia powyższych działań. Prezes UOKiK poinformował także stronę postępowania, iż organ nadzoru rynku odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, poprzestając na pouczeniu, jeżeli strona postępowania przedstawi w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie wskazanego postanowienia. Jednocześnie poinformował, iż zgodnie z art. 15zżs ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), który wszedł w życie w dniu 31 marca 2020 r., w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, począwszy od 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. W związku z powyższym wyjaśnił, iż wyznaczony termin nie rozpoczyna biegu, a jego bieg rozpocznie się po ustaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii. Natomiast czynności dokonane w tym okresie są skuteczne.

Postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie postępowania w dniu 27 kwietnia 2020 r.

W piśmie z dnia 27 maja 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż 16 maja 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań ostonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875). Art. 46 pkt 20 tej ustawy uchylił art. 15zżs ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem

i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), zawieszający m.in. bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych.

Pismem z dnia 23 lipca 2020 r. Prezes UOKiK zawiadomił stronę postępowania, iż wobec nieprzekazania wymaganego materiału dowodowego, postępowanie administracyjne zostanie zakończone w oparciu o posiadany materiał dowodowy. Strona postępowania została także powiadomiona o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie. Prezes UOKiK wskazał, że zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218/30 z dnia 13 sierpnia 2008 r.), podmiot gospodarczy przed wydaniem decyzji ma możliwość, w terminie nie krótszym niż 10 dni, przedstawienia swojego stanowiska w sprawie.

Dnia 29 lipca 2020 r. wpłynęło do UOKiK pismo strony postępowania informujące o podjęciu działań dobrowolnych, polegających na wycofaniu zabawki z obrotu i powiadomieniu konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu. Spółka przedłożyła wydruk ogłoszenia ze strony internetowej i gazety o zasięgu ogólnopolskim, oświadczenia kontrahentów o nieposiadaniu przedmiotowej zabawki na stanie magazynowym oraz faktury korygujące. Ponadto strona postępowania oświadczyła, iż jeden z odbiorców zmienił nazwę, a dwóch pozostałych telefonicznie przekazało, że nie posiadają wyrobów na stanie magazynowym i mimo usilnych prób nie udało się od nich wyegzekwować pisemnych oświadczeń. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, iż przedmiotowa zabawka została wycofana z obrotu i nie będzie dalej udostępniana. Łącznie strona postępowania wycofała z obrotu 249 sztuk przedmiotowej zabawki.

W piśmie z dnia 5 sierpnia 2020 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wskazanie pozycji listy dystrybutorów dotyczącej przedsiębiorcy, którego oświadczenie o nieposiadaniu wyrobu zostało przekazane, a który nie znajduje się na nadstanej liście. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż nadal brakuje oświadczeń lub faktur korygujących, poświadczających zwrot wyrobów od trzech kontrahentów.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2020 r. strona postępowania nadesłała brakujące oświadczenia o nieposiadaniu przedmiotowych zabawek. Ponadto wyjaśniła, iż jeden z przedsiębiorców miał problemy zdrowotne i dlatego trudno było uzyskać od niego oświadczenie.

W piśmie z dnia 18 września 2020 r. strona postępowania wyjaśniła, iż przez pomyłkę umieściła na liście jednego z kontrahentów i przekazała uzyskane od niego oświadczenie, iż nie nabył on przedmiotowej zabawki. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, iż błąd ten wynikał z faktu prowadzenia kilku spraw związanych z kontrolą zabawek.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 15 października 2020 r., nr DNR-2/228/2020 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- 1) na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku umorzył wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wprowadzenia do obrotu przez przedsiębiorcę „HIT-CHIN” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych zabawki pistolet, kod EAN 5907616705433, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia, w związku z ppkt 1.5 Załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK pkt 1. Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia i stwierdzonych niezgodności formalnych polegających na naruszeniu przez „HIT-CHIN” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych obowiązku określonego w art. 16 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w związku z wycofaniem wyrobu z obrotu oraz powiadomieniem użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach;
- 2) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nałożył na przedsiębiorcę „HIT-CHIN” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych, administracyjną karę pieniężną w kwocie 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu zabawki pistolet, kod EAN 5907616705433, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia w związku z ppkt 1.5 Załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK pkt 1. Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia;
- 3) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 91 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nałożył na przedsiębiorcę „HIT-CHIN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych, karę pieniężną w kwocie 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) za niedopełnienie obowiązku w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu, sporządzonej w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim informacji dotyczącej bezpieczeństwa użytkowania, tj. ostrzeżenia „Ostrzeżenie. Nie celować w oczy lub twarz”;
- 4) na podstawie art. 74 ust. 1 - 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku:

- a) ustalił wysokość opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi zabawki pistolet, kod EAN 5907616705433, wykonanymi w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie, potwierdzonymi sprawozdaniem z badań nr 302/2019 z dnia 28 sierpnia 2020 r. - na kwotę 259 zł (dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych),
- b) zobowiązał przedsiębiorcę „HIT-CHIN” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych, do poniesienia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi Zabawki pistolet, kod EAN 5907616705433, w ustalonej wysokości 259 zł (dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych).

W przewidzianym przez prawo terminie, pismem z dnia 2 listopada 2020 r. strona postępowania zwrócił się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (dalej jako „wniosek”) zakończonej wydaniem ww. decyzji z dnia 15 października 2020 r., nr DNR-2/228/2020 (dalej jako „zaskarżona decyzja”).

We wniosku podniesiono, że od pół roku firma zmaga się z dużymi trudnościami finansowymi i kadrowymi (opieka nad dziećmi lub kwarantanna) związanymi z obostrzeniami dotyczącymi COVID-19. Strona postępowania wyjaśniła, że zbieranie potrzebnych dowodów i pism było utrudnione z uwagi na zamknięcie części firm.

Ponadto we wniosku wskazano, że strona obecnie stara się utrzymać wszystkie stanowiska pracy oraz zmniejszyć zadłużenie, a nałożona kara pieniężna jest wysoka i stanowi zagrożenie dla płynności finansowej lub wręcz istnienia, zaś „ponowne zamknięcie się” klientów spowodowało brak zamówień.

Pismem z dnia 10 listopada 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o wszczęciu postępowania w sprawie z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz pouczył stronę o prawach i obowiązkach strony postępowania administracyjnego określonych przez k.p.a. w tym o wynikającym z art. 10 k.p.a. prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie, a także o prawie do przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów zgodnie z art. 73 § 1 k.p.a.

W dniu 20 listopada 2020 r. do Urzędu wpłynęło pismo, w którym strona postępowania wskazała, że sprzedaż w 2020 r. w porównaniu do analogicznych okresów roku 2019 r. znacznie spadła. Jednocześnie strona do pisma dołączyła bilans za marzec 2019 r. i marzec 2020 r. oraz 1-16 listopada 2019 r. i 1-16 listopada 2020 r.

**Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
zważył co następuje:**

Jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest wyrażona w art. 15 k.p.a. zasada dwuinstancyjności. Istotą administracyjnego toku instancji jest ponowne merytoryczne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie tożsamej pod względem przedmiotowym i podmiotowym sprawy administracyjnej, a nie tylko kontrola prawidłowości decyzji organu pierwszej instancji. Z zasady dwuinstancyjności wynika bowiem, że strona ma prawo do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy. Granice rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w drugiej instancji wyznacza zaś rozstrzygnięcie decyzji I instancji, a wykroczenie przez organ II instancji poza te granice - narusza ww. zasadę dwuinstancyjności. W konsekwencji oznacza to, że każda sprawa administracyjna jest rozpoznawana i rozstrzygana dwukrotnie: po raz pierwszy przed organem pierwszej instancji, a na żądanie uprawnionego podmiotu - po raz drugi przez organ odwoławczy - organ drugiej instancji. Sposób urzeczywistnienia tej zasady określają przepisy rozdziału 10 Działu II k.p.a. o tytule „Odwołania”. Podstawowym sposobem zainicjowania administracyjnego toku instancji jest złożenie odwołania przez stronę. Jednakże w przypadku gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, wówczas gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są poprzez instytucję wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 k.p.a. Stosownie do tego przepisu od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań. W tym miejscu należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a. przez „ministra” należy rozumieć Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcję ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonym działem administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 4 k.p.a. Oznacza to, że od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK - będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów - nie przysługuje odwołanie lecz wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art.

129 § 2 w zw. z art. 127 k.p.a. wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 k.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. akt I SA 1543/99 i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. akt VII SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

W niniejszej sprawie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został doręczony do Urzędu przez kuriera w dniu 4 listopada 2020 r., a więc z zachowaniem wymaganego 14 - dniowego terminu, określonego w art. 129 § 2 k.p.a., gdyż Zaskarżona decyzja została doręczona w dniu 21 października 2020 r.

Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania zaskarżyła całą decyzję, zatem Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek Wniosku dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego w stosunku do całej decyzji.

Na wstępie Prezes UOKiK postanowił przedstawić materiał dowodowy oraz dokonać jego analizy.

Na dzień wymagalności postanowienia z dnia 23 kwietnia 2020 r. do organu wpłynęły tylko dowody nadstane przy piśmie strony z dnia 7 stycznia i 26 lutego 2020 r. (pisma te są odpowiedzią strony postępowania na zawiadomienie organu z dnia 17 grudnia 2019 r. o wszczęciu postępowania) tj.:

- faktura zakupu wyrobu wraz z dokumentem SAD;
- lista odbiorców;
- zestawienie rozchodu;
- oświadczenie o ilości wyrobów dostarczonych kontrahentom (5821 sztuk);
- oświadczenie o aktualnym stanie posiadania (179 sztuk);
- oświadczenie o średniej cenie jednostkowej sprzedaży (4,80 zł);
- KRS strony postępowania.

Do czasu wydania zaskarżonej decyzji materiał dowodowy poszerzył się o dokumenty nadstane przez stronę przy piśmie z dnia 27 lipca 2020 r., 18 sierpnia 2020 r. oraz 18 września 2020 r. tj.:

- stronę z gazety Nasz Dziennik z opublikowanym ogłoszeniem;
- wydruk komunikatu ze strony internetowej;
- oświadczenia kontrahentów o nieposiadaniu wyrobu na stanie;
- faktury korygujące.

Wydając niniejszą decyzję Prezes UOKiK dysponował dodatkowo materiałami nadstanimi przy piśmie, które wpłynęło do urzędu w dniu 20 listopada 2020 r. tj.:

- bilans za marzec 2019 r. i marzec 2020 r. oraz 1-16 listopada 2019 r. i 1-16 listopada 2020 r.

W efekcie na dzień wydania niniejszej decyzji z zebranego materiału dowodowego wynika, że:

- strona postępowania w rozumieniu przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest importerem wyrobu pochodzącego z państwa trzeciego, który wprowadziła do obrotu (art. 4 pkt 9 i 19 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku);
- wyrób jest zabawką w rozumieniu rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek;
- wyrób jest niezgodny z wymaganiami co potwierdziły badania laboratoryjne wyrobu przeprowadzone przez Laboratorium w Lublinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Badania wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań normy PN-EN 71-1:2015-01 „Bezpieczeństwo zabawek. Część 1: Właściwości mechaniczne i fizyczne”, określonych w: pkt 4.17.3 c, z uwagi na brak instrukcji użytkowania, która zwraca uwagę użytkownika na niebezpieczeństwo związane z wykorzystaniem pocisków innych niż te dostarczone z

zabawką lub zalecane przez producenta oraz w pkt 6a, z uwagi na zaniżoną grubość folii opakowania;

- łącznie strona postępowania zakupiła 6000 sztuk wyrobu, z czego 42 kontrahentom sprzedała 5821 sztuk wyrobów;
- 249 sztuk wyrobów zostało zwróconych przez kontrahentów, co potwierdzone zostało 5 fakturami korygującymi;
- 37 kontrahentów złożyło oświadczenie o nieposiadaniu wyrobu na stanie magazynowym;
- konsumenci zostali poinformowani o stwierdzonych niezgodnościach, poprzez zamieszczenie ogłoszenia w prasie i komunikat internetowy.

Przechodząc do merytorycznego ponownego rozpoznania sprawy, w pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że postanowienie z dnia 23 kwietnia 2020 r. wyznaczające 60 - dniowy termin na przedłożenie dowodów wykonania tego postanowienia doręczone zostało stronie postępowania 27 kwietnia 2020 r. Poinformowano stronę postępowania, jakie należy przedstawić dowody na okoliczność podjęcia przez nią działań oraz, że organ nadzoru rynku prowadzący postępowania uzna, iż wyrób został wycofany z obrotu, zaprzętała jego udostępniania oraz powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach we wskazany sposób w sytuacji, gdy strona postępowania w wyznaczonym terminie przedstawi wszystkie dowody stwierdzające podjęcie określonych działań. Strona postępowania była również informowana o tym, jakie ciążą na niej obowiązki wynikające z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, tj. niezwłoczne podjęcia działań w celu wycofania wyrobu z obrotu oraz na żądanie organu nadzoru rynku współpracowanie w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób, który wprowadziła do obrotu. Prezes UOKiK poinformował także stronę postępowania, iż odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli m.in. strona postępowania przedstawi w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia.

Mając zaś na uwadze zawieszenie biegu terminów zgodnie z art. 15 zzs ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, a następnie jego uchyleniem przez art. 46 pkt 20 ustawa z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 oraz art. 68 ust. 6 ww. ustawy z dnia 14 maja 2020 r., zgodnie z którym terminy rozpoczynają swój bieg w dniu 24 maja 2020 r. - termin na przedstawienie wszystkich wymaganych dowodów w niniejszej sprawie upływał w dniu 22 lipca 2020 r. (środa).

Zgodnie z art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli niezgodność wyrobu z wymaganiami lub niezgodność formalna zostały usunięte, wyrób został wycofany z obrotu lub użytku, odzyskany, zniszczony lub powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami.

Przez wycofanie z obrotu należy rozumieć działanie strony postępowania zgodne z art. 4 pkt 27 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, którego celem jest zapobieżenie udostępnianiu wyrobu na rynku w danym łańcuchu dostaw.

Przekazany przez stronę postępowania do czasu wydania zaskarżonej decyzji materiał dowodowy stanowi w ocenie Prezesa UOKiK wystarczającą podstawę do stwierdzenia, że wyrób został wycofany z obrotu, zaprzestano jego udostępniania, a nadto konsumenci zostali poinformowani o istniejących niezgodnościach, co stanowi podstawę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Zatem rozpatrując ponownie sprawę w zakresie punktu 1 zaskarżonej decyzji, w ocenie Prezesa UOKiK należało utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w tym zakresie.

Przechodząc do dalszej części rozważań dotyczącej zasadności i wysokości kary w pierwszej kolejności należy podkreślić, że strona postępowania nie kwestionuje poczynionych przez organ, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, ustaleń, że jest importерem wyrobu, jak również, że wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami, jak też że do wyrobu nie została dołączona sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim, zgodnie z wymaganiami, informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania. Oznacza to, że wyczerpane zostały ustawowe przesłanki nałożenia kar za ww. naruszenia, co zobowiązuje Prezesa UOKiK do nałożenia administracyjnych kar pieniężnych.

Stosownie do przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku do obowiązków importera należy m.in.

- wprowadzenie do obrotu wyłącznie wyrobu, który spełnia wymagania (art. 16 pkt 1)
- zapewnienie, żeby do wyrobu dołączone były instrukcje, informacje dotyczące bezpieczeństwa użytkowania oraz, jeżeli jest to wymagane, etykiety, sporządzone w języku polskim w sposób jasny, zrozumiały i czytelny (art. 16 pkt 5)
- niezwłoczne podjęcie działań w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania - w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami (art. 16 pkt 11)

- na żądanie organu nadzoru rynku, o którym mowa w art. 58 ust. 2 i 3, współpracowanie w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób wprowadzony przez niego do obrotu (art. 16 pkt 14).

W dalszej części ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje sankcje karne za naruszenie ww. obowiązków.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku producent albo importer, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Okoliczność naruszenia przez stronę postępowania obowiązku określonego w art. 16 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, wyczerpuje natomiast przesłanki określone w art. 91 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, importer wyrobu wprowadzonego do obrotu lub oddanego do użytku, który nie dopełnia obowiązków w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim, zgodnie z wymaganiami, informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

W tym miejscu należy odnieść się do wniosku strony skarżącej o umorzenie kary pieniężnej i wyjaśnić, że jeśli zaistniały przesłanki do nałożenia kary pieniężnej to nie ma możliwości umorzenia kary pieniężnej, a jedynie możliwe jest odstąpienie od nakładania kary, pod warunkiem, że zaistniały ustawowe przesłanki zastosowania tej instytucji.

Przechodząc do meritum sprawy, Prezes UOKiK wskazuje, że poza sankcjami karnymi za naruszenie obowiązków ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje również możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Innymi słowy, w przypadku naruszenia przez dany podmiot nałożonych na niego obowiązków ustawowych, z naruszeniem których ustawa wiąże odpowiedzialność w postaci administracyjnej kary pieniężnej, istnieje możliwość pouczenia podmiotu bez nakładania na niego kary pieniężnej. Aby organ nadzoru mógł zastosować pouczenie bez nakładania kary pieniężnej musi zostać spełniona jedna z ustawowych przesłanek wskazanych w art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, czyli gdy:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona postępowania została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub

- strona postępowania przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W niniejszej sprawie zostało wydane postanowienie w trybie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w dniu 23 kwietnia 2020 r., które strona postępowania odebrała w dniu 27 kwietnia 2020 r. i jak zostało to wykazane powyżej, z powodu występowania pandemii COVID w związku z zawieszeniem biegu terminów, termin na przedstawienie wymaganych dowodów upływał w dniu 22 lipca 2020 r. Na podstawie stanu faktycznego sprawy stwierdzić należy, iż w wyznaczonym terminie strona postępowania nie przedłożyła żadnych dowodów na okoliczność podjętych działań dobrowolnych, ponieważ kompletny materiał dowodowy przedłożony został przy pismach z dnia 28 lipca 2020 r. i 19 sierpnia 2020 r.

Zatem powyższa przesłanka umożliwiająca odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej nie zaistniała.

Również nie zaistniała kolejna z przesłanek - uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, ponieważ Prezes UOKiK nie posiada żadnych informacji, z których by wynikało, że strona postępowania została już ukarana za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ, a także sama strona postępowania nie wskazała, aby taka okoliczność miała miejsce.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią z przesłanek umożliwiających odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu, to składa się ona z dwóch okoliczności - znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestania przez stronę naruszania prawa, które muszą wystąpić łącznie. Tak więc odpowiedź na pytanie, czy strona postępowania przed wydaniem decyzji zaprzestała naruszania prawa jest twierdząca. W związku z powyższym dla możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w oparciu o tę przesłankę niezbędne jest ustalenie znikomej wagi naruszenia prawa. O ile pojęcie „strona zaprzestała naruszania prawa” nie budzi żadnych wątpliwości o tyle sprawa nie wygląda już tak prosto z pojęciem „waga naruszenia prawa jest znikoma”.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że identycznie przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f §1 pkt 1 k.p.a. Zatem przy wyjaśnieniu pojęcia „waga naruszenia prawa jest znikoma” pomocny będzie Komentarz do kodeksu postępowania administracyjnego pod red. Wierzbowskiego (Legalis), zgodnie z którym naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc.

Podobnie tę kwestię wyjaśnił dr Sebastian Gajewski (Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a, 14 oraz działów IV i VIIIa KPA) wskazując, że przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie - nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Dodatkowo autor wyjaśnił, że przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

W kontekście tak rozumianej znikomej wagi naruszenia prawa nie mieści się liczba wprowadzonego na rynek wyrobu. Strona postępowania zakupiła wyrób od chińskiego przedsiębiorcy, a następnie sprzedała go w ilości 5821 sztuk w okresie od 23 lutego 2017 r. do 18 listopada 2019 r., zatem naruszenie nie miało charakteru krótkotrwałego, a jego zasięg był znaczny ze względu na ilość zakupionych przez kontrahentów wyrobów w celu dalszej dystrybucji. Wyroby, które zostały zakupione przez konsumentów stanowią zagrożenie dla zdrowia użytkowników. W efekcie dobro chronione przez ustawę o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jakim jest zdrowie konsumentów zostało w sposób znaczny narażone. Tak więc nie zaistniała w sprawie przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa warunkująca możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Skoro w rozpoznawanej sprawie zostały wyczerpane ustawowe przesłanki nałożenia kary, a jednocześnie nie zaistniały przesłanki umożliwiające odstąpienie od nałożenia kary i poprzestanie na pouczeniu, to należy stwierdzić, że na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, czyli Prezes UOKiK.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, do których zaliczamy:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

W związku z powyższym Prezes UOKiK rozpatrując ponownie sprawę, dokonał ponownej oceny zasadności nałożenia kary, a także jej wysokości za wprowadzenie wyrobu niezgodnego z wymaganiami, o której mowa w pkt 2 i 3 zaskarżonej decyzji, mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej przestanki.

Należy podkreślić, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Profesjonalny charakter działalności gospodarczej oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w

Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98). Innymi słowy podmiot prowadzący działalność gospodarczą powinien znać i przestrzegać przepisów prawa i dokładać należytej staranności, aby wprowadzane przez niego na rynek produkty były bezpieczne. Tym bardziej zasadne jest takie oczekiwanie od podmiotu, którego przedmiotem działalności jest m.in. sprzedaż detaliczna gier i zabawek prowadzona od 2017 r, zaś wcześniej produkcja gier i zabawek od 2005 r.

Rozważając pierwsze ze wskazanych kryteriów Prezes UOKiK uznał za okoliczności obciążające fakt wprowadzenia wyrobu niezgodnego z wymaganiami ze względu na brak instrukcji użytkowania, która zwraca uwagę użytkownika na niebezpieczeństwo związane z wykorzystaniem pocisków innych niż te dostarczone z zabawką lub zalecane przez producenta oraz zaniżoną grubość folii opakowania. Naruszenie przez przedsiębiorcę obowiązku polegającego na braku dołączenia informacji dotyczącej bezpieczeństwa użytkowania wyrobu tj. ostrzeżenia o treści: „Ostrzeżenie. Nie celować w oczy lub twarz” ma wpływ na jego właściwe użytkowanie. Powyższe naruszenia sprawiają, że wyrób będący zabawką stanowi zagrożenie dla zdrowia konsumentów z niego korzystających - dzieci. Strona postępowania wprowadziła do obrotu 5821 sztuk i sprzedawała w okresie od 23 lutego 2017 r. do 18 listopada 2019 r. Oznacza to, że strona postępowania wprowadziła znaczną ilość wyrobu i przez stosunkowo długi okres czasu, bo przez ponad 2 i pół roku. Z kolei na korzyść strony przemawia wycofanie 249 sztuk wyrobu oraz oświadczenie, że wyrób nie będzie wprowadzany do obrotu.

Za okoliczność obciążającą przy wymiarze kary należy uznać fakt, iż w związku z naruszeniem w przeszłości obowiązków tego samego rodzaju wobec przedsiębiorcy prowadzone były postępowania administracyjne dotyczące wprowadzonych do obrotu zabawek. Decyzjami DNR-2/299/2017, DNR-2/292/2018 i DNR-2/65/2019 Prezes UOKiK odstępował od wymierzenia kar z uwagi na terminowe przedłożenie wymaganych dowodów potwierdzających wykonanie wydanych w toku postępowań postanowień. Zaś decyzją DNR-2/226/2019 Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną za wprowadzenie do obrotu wyrobów, niezgodnych z wymaganiami rozporządzenia i niedopełnienie obowiązku w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania.

W związku z powyższym zasadnym jest oczekiwanie od strony postępowania świadomości jakie powinna dopełnić obowiązki związane z wprowadzaniem do obrotu wyrobów, a także konsekwencji prawnych za ich niedopełnienie. W szczególności strona postępowania powinna być świadoma zakazu wprowadzania do obrotu wyrobów niespełniających wymagań określonych w przepisach prawa, jak również skutków niepodjęcia określonych działań we wskazanym terminie.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, tak więc nie wpływa ani na korzyść strony postępowania, ani nie stanowi okoliczności obciążającej przy wymiarze kary.

Oceniając kolejną, czwartą przesłankę, Prezes UOKiK stwierdził, że okoliczności sprawy wskazują, iż przedsiębiorca wprowadzając wyroby do obrotu nie działał z należytą starannością. Przede wszystkim należy podkreślić, co zostało już wcześniej wskazane, że wprowadzenie wyrobów do obrotu pomimo, iż nie spełniały one wymagań, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Przedsiębiorca podejmując takie działanie był niezależny w swej decyzji od wpływów podmiotów zewnętrznych. Przedsiębiorca nie wskazywał, by stwierdzone niezgodności były wynikiem działania osób trzecich. W ocenie Prezesa UOKiK strona postępowania poprzez swoje działanie przyczyniła się w istotnym zakresie do naruszenia przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przechodząc do kolejnej przesłanki, zaznaczyć należy, że na korzyść strony przemawia fakt wycofania wyrobu z obrotu, mimo to Prezes UOKiK negatywnie ocenia zachowanie strony postępowania, ponieważ w terminie określonym w postanowieniu z dnia 23 kwietnia 2020 r., który upływał dopiero w dniu 22 lipca 2020 r. strona nie przedstawiła żadnych dowodów podjętych działań. Tak więc strona postępowania działania jak dowody je potwierdzające poodejmowała i przedstawiała opieszale.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku wziął pod uwagę także określoną w przesłance 6 wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobu. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanego wyrobu - 5572 sztuk wyrobów (z uwzględnieniem zwrotu 249 sztuk) oraz ceny sprzedaży wyrobu, która wg. oświadczenia stron postępowania wynosiła 4,80 zł netto. Zatem korzyść majątkowa ze sprzedaży wyrobu wyniosła 26 745,60 zł.

Przedostatnia z przesłanek nie ma zastosowania do strony postępowania, ponieważ dotyczy osób fizycznych, a strona postępowania jest osobą prawną.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią przesłankę, to dokonując ponownej jej oceny organ podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, iż okolicznością obciążającą jest nie podjęcie przez stronę postępowania współpracy w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK postanowieniem z 23 kwietnia 2020 r. 60-dniowym terminie. Należy podkreślić, że strona postępowania miała mało odbiorców, a Prezes wyznaczył jej termin aż 60-dniowy mając na uwadze panującą w kraju sytuację wywołaną przez COVID-19 i możliwość pojawienia się nieprzewidzianych okoliczności, co jednak nie miało miejsca w niniejszej

sprawie, ponieważ strona w wyznaczonym terminie nie informowała o żadnych problemach z uzyskaniem dowodów. Co prawda strona informowała o problemie uzyskania oświadczenia od 3 kontrahentów, jednakże miało to miejsce dopiero po upływie wskazanego terminu. Należy również zaznaczyć, że kontrahenci ci w ciągu około 15-20 dni od dnia poinformowania organu nadzoru o problemach, przestali stronie postępowania stosowne oświadczenia, a zatem uzasadnionym jest twierdzenie, że gdyby strona podjęła działania zaraz po otrzymaniu postanowienia, a więc bez zbędnej zwłoki, to w wyznaczonym terminie strona mogłaby przedstawić dowody, co świadczy, że długość terminu została odpowiednio ustalona.

Reasumując, kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno - wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma zatem na celu zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, biorąc pod uwagę rozważone powyżej przesłanki wymiaru kary określone w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zarówno łagodzące jak i obciążające oraz przedstawione dowody dotyczące kondycji finansowej strony postępowania wynikającej z obecnej sytuacji ekonomicznej spowodowanej przez COVID-19, Prezes UOKiK uznał nałożone zaskarżoną decyzją kary pieniężne za zbyt dotkliwe dla strony. Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK za zasadne uznał zmniejszenie nałożonych na stronę postępowania kar pieniężnych i wymierzenie:

- administracyjnej kary pieniężnej w kwocie 4 500 zł (słownie: cztery tysiące pięćset złotych) za wprowadzenie do obrotu zabawki pistolet, kod EAN 5907616705433, niezgodnej z wymaganiami dla zabawek określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia w związku z ppkt 1.5 Załącznika nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK pkt 1. Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia ;
- administracyjnej kary pieniężnej w kwocie 1 500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) za niedopełnienie obowiązku w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu, sporządzonej w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim informacji dotyczącej bezpieczeństwa użytkowania, tj. ostrzeżenia „Ostrzeżenie. Nie celować w oczy lub twarz”.

W opinii Prezesa UOKiK powyższe kary są adekwatne w świetle przesłanek wymiaru kary oraz dokonanej do nich subsumpcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie. W opinii Prezesa UOKiK, kary wymierzone w zmniejszonej wysokości są wystarczające i skłonią stronę postępowania do przestrzegania w przyszłości przepisów prawa, a w szczególności do zwiększenia w przyszłości nadzoru nad wprowadzanymi do obrotu wyrobami, a przypadku,

gdyby mimo to do obrotu zostały wprowadzone wyroby niezgodne z wymaganiami - do skutecznego i sprawnego ich wycofania, a także do lepszej współpracy z organami nadzoru.

W związku z powyższym strona postępowania zobowiązana jest uiścić kwotę w łącznej wysokości 6 000 zł (sześć tysięcy złotych) z tytułu kar pieniężnych na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Ostatnią kwestią wymagającą rozważania jest poniesienie przez Prezesa UOKiK kosztów badań i nałożony na stronę postępowania obowiązek poniesienia tej opłaty.

Stosownie do art. 74 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia wymagań lub stwarza zagrożenie, opłaty związane z badaniami ponosi podmiot gospodarczy, który wprowadził wyrób do obrotu lub oddał go do użytku. Na podstawie art. 74 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku opłaty ustala organ nadzoru rynku, który poniósł koszty badań. Zgodnie zaś z art. 74 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, opłaty ustala się na podstawie uzasadnionych kosztów poniesionych w związku z badaniami wyrobu. Przepis art. 74 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku określa, że opłaty stanowią dochód budżetu państwa.

Badania laboratoryjne wyrobu wykazały, że nie spełnia on przewidzianych prawem wymagań.

Koszt badań wyrobu, które poniósł Prezes UOKiK, wyniósł 259 zł (dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych), co wynika z kosztorysu nr 166/2019 z dnia 28 sierpnia 2019 r., sporządzonego przez Laboratorium w Lublinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zatem skoro koszty badania poniósł Prezes UOKiK, zaś wyniki badań wykazały, że wyrób nie spełnia prawem przewidzianych wymagań, to zasadnie nałożono na stronę postępowania obowiązek poniesienia opłaty związanej z badaniami wyrobu.

Odnosząc się do podnoszonego przez stronę postępowania argumentu o utrudnieniach wynikających z pandemii COVID-19, Prezes UOKiK wyjaśnia, że wyznaczony postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2020 r. termin 60-dniowy na podjęcie wskazanych działań i przedstawienie dokumentów je potwierdzających obiektywnie był jak najbardziej adekwatny do nakazanych działań. Strona w wyznaczonym terminie nie podnosiła niemożności jego dochowania. W zakreślonym terminie strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów podjętych działań, nawet takich które zależały tylko i wyłącznie od jej działalności, jak zamieszczenie ogłoszenia o stosownej treści na swojej stronie internetowej. Faktem jest, że postanowienie

zostało doręczone stronie w momencie pandemii COVID-19 i ustawodawca zdając sobie sprawę z utrudnień wynikających z wprowadzonych ograniczeń w związku z pandemią COVID-19 wprowadził przepisy, które odpowiednio zawieszały bieg terminów lub powodowały, że terminy nie rozpoczynały swojego biegu w trakcie „lockdown” aż do czasu przywrócenia normalnego funkcjonowania Państwa i gospodarki, jak w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 15zszs ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, począwszy od 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach sądowych, w tym sądownoadministracyjnych, a także w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres, jednocześnie jednak, czynności dokonane w tym okresie są skuteczne. Natomiast 16 maja 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań ostonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875) oraz, że art. 46 pkt 20 tej ustawy uchylił art. 15zszs ww. ustawy z dnia 2 marca 2020 r. oraz stosownie do treści art. 68 ust. 7 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań ostonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2, terminy, których bieg uległ zawieszeniu z dniem 31 marca 2020 r., biegnie dalej począwszy od dnia 24 maja 2020 r. Zatem ustawodawca w związku z przywracaniem normalnego funkcjonowania Państwa zrezygnował z wcześniej wprowadzonych rozwiązań szczególnych. Ponadto już w dniu 24 maja 2020 r., a więc w dniu, w którym wyznaczony termin rozpoczął swój bieg, Państwo normalnie funkcjonowało i każda działalność gospodarcza była prowadzona, a w szczególności taka jak strony postępowania, co również świadczy o tym, że nie można mówić o niemożliwości bądź utrudnieniach w wykonaniu zobowiązania przez stronę postępowania w związku z pandemią COVID-19.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325

z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku złożenia skargi na decyzję tylko w zakresie utrzymania w mocy umorzenia postępowania w sprawie wprowadzonego do obrotu wyrobu, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., poz. 2193 ze zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200,00 zł.

Zaś w przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie utrzymanego w mocy obowiązku poniesienia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi i / lub nałożonych administracyjnych kar pieniężnych, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
- 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania

sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

*Tomasz Chróstny
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
/podpisano elektronicznie/*